

Bemærkninger til forslaget

Venstre og Det Konservative Folkeparti har sat regelforenkling og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I folketingsåret 1996-97 fremsatte Venstre og Det Konservative Folkeparti et fælles beslutningsforslag (beslutningsforslag nr. B 127), hvor regeringen blev pålagt at nedbringe og forenkle regelmængden samt lette de administrative byrder. Dette beslutningsforslag er et led i en række af konkrete beslutningsforslag om regelforenkling og en opfølgning på beslutningsforslaget fra sidste folketingsår.

I landzonen må der som hovedregel ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændringer i anvendelsen af bebyggelse og arealer, uden at landzonemyndigheden tillader det. I dag er det amterne, der har denne myndighed.

Forslagsstillerne har den holdning, at de folk, som lever og bor i naturen, har den fornødne respekt for den. Mange har valgt at bo på landet, fordi de kan lide at bo tæt ved naturen. Ofte lever de endda af naturen, og deres familier har boet der i generationer. Forslagsstillerne har derfor tillid til, at de forvalter naturen godt. Vi glæder os over, at folk bruger naturen, og at der er folk, der vælger at bo i landdistrikterne. Selvfølgelig skal der være regler, men disse regler hånd-

hæves bedst af de mennesker, der er valgt i området. Derfor skal beslutninger om udstykning og byggeri i landdistrikterne lægges ud til kommunerne. De har lokalkendskabet, og de er tættere på borgerne. De er derfor bedre til at vurdere, om en beslutning er god eller dårlig for det lokale miljø. Beslutningerne vil være under tæt politisk kontrol, fordi borgerne kan henvende sig til deres lokale politikere, hvis de er utilfredse med disses beslutninger.

Amterne bør kun fastlægge rammerne i regionplanerne, hvorefter det er kommunerne, der træffer de konkrete beslutninger. Undersøgelser har vist tilfredshed hos både amter og kommuner med denne forelåede opgavefordeling.

I dag, hvor det er amterne, der træffer den endelige afgørelse, er der meget dobbeltadministration. En »zonesag« skal både behandles i kommunen og i amtet. Det vil sige, at kommunens tekniske forvaltning først skal ud for at besigtige området og derefter forelægge sagen i kommunens tekniske udvalg. Herefter skal sagen sendes videre til amtsrådet, som så laver nøjagtig det samme arbejde. Det er dyr dobbeltadministration, og også derfor bør landzonekompetencen ligge hos kommunerne.

Skriftlig fremsættelse

Hans Christian Schmidt (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

(Beslutningsforslag nr. B 90).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.